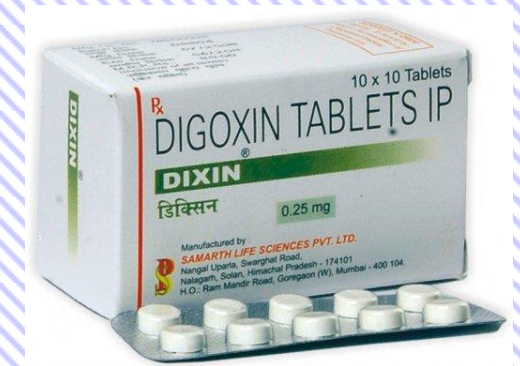

دیگوکسین

دیگوکسین برای افزایش قدرت قلب به عنوان تلمبه تجویز می شود. این دارو با بهبود تعداد ضربان قلب و ضرباهنگ آن بر روی قلب تأثیر می گذارد. در نتیجه، گردش خون بهبود یافته و علائم ناشی از وضعیت بد کارکرد قلب مثل تنگی نفس و تورم دست ها و پاها کاهش می یابد.

چگونگی مصرف

دیگوکسین معمولاً روزی یک بار تجویز می شود. مهم است که دارو هر روز در ساعت یکسانی مصرف شود. معمولاً بهتر است که صبح ها ناشتا خورده شود تا کمتر فراموش شود. البته اگر عادت دارید برای صبحانه غلات

برشته بخورید، مراقب باشید دیگوکسین را حداقل یک ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از صبحانه مصرف کنید. (سبوس موجود در این غلات به دیگوکسین متصل شده از جذب آن جلوگیری می کند.)

هر روز پیش از مصرف دیگوکسین، نبضتان را به یک دقیقه بشمارید. اگر این کار را بلد نیستید از یک پزشک یا پرستار بخواهید آن را برای شما بیاموزد. اگر نبضتان ۶۰ دقیقه یا کمتر بود، پیش از مصرف داروی آن روز، با پزشکتان مشورت کنید.

اگر یک نوبت را فراموش کردید، اگر ظرف ۴ ساعت به یاد آورید مصرفش کنید. در غیراینصورت نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی معمولتان باز گردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید. اگر به هر دلیل دارو را برای دو یا چند نوبت متوالی مصرف نکرده اید پیش از آغاز مجدد دارو با پزشکتان مشورت کنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از نشانه های زیر مصرف دیگوکسین را قطع کرده، و با پزشکتان تماس بگیرید:

بی اشتها، اسهال، تهوع، استفراغ، گیجی، تاری دید (مشاهده یک هاله زرد متمایل به سبز اطراف چراغ ها)، تورم دست ها و پاها، تنگی نفس، افزایش وزن ناگهانی ۵/۱ کیلوگرم، تپش قلب (احساس تکان خوردن شدید قلب در قفسه سینه)، یا نبض زیر ۶۰ در دقیقه.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف دیگوکسین، پزشکتان را مطلع سازید:

- حساسیت به دیگوکسین

- باداری یا شیردهی

— مصرف داروهای دیگر؛ به ویژه دیگر داروهای دیجیتالیس یا داروهای قلبی دیگر. (آمیودارون، مسدودکننده های کانال کلسیمی، پروپانولول، کینیدین)؛ داروهای پرفشاری خون (مسدودکننده های کانال کلسیمی)؛ مهارکننده های اشتها (قرص های کاهش وزن، آمتامین ها)؛ داروهای آسم، سرفه، سرماخوردگی، و سینوزیت؛ داروهای کاهش کلسترول خون

مراقبت پرستاری داروی دیگوسین

تهیه کننده:

ابراهیم تقی پور

بخش CCU

بیمارستان امام خمینی (ره) دهشت

زمستان ۱۳۹۵

آنها را با هم اشتباه نکنید. بهتر است هیچگاه قرص های مختلف را داخل یک ظرف مخلوط نکنید.

— هنگام مصرف دیگوسین نباید شکل دارو، مثلاً قرص و کپسول، را تغییر دهید. زیرا اگرچه تعداد دارو یکسان باشد، اشکال مختلف دارویی به مقادیر متفاوتی جذب می شوند.

— اگر در حال مصرف یک داروی مدر دفع کننده پتاسیم از بدن هستید، مکمل پتاسیم خود را حذف کنید. اگر بدنتان پتاسیم کافی نداشته باشد، ممکن است مسمومیت با دیگوسین رخ دهد. اگر نمی توانید مکمل پتاسیمی مصرف کنید از پزشکان بخواهید نوع دیگری از دارو را به شما تجویز کند.

منابع:

- داروهای ژنریک ایران همراه با اقدامات پرستاری، محمد آبگون، انتشارات نور دانش

- داروهای ژنریک ایران، دکتر رامین خدام، نشر دیباج

(کلسیرامین، کلستیپول؛ داروهای مدر و داروهایی که موجب دفع پتاسیم از بدن می شوند؛ و داروهای حاوی پتاسیم

-سابقه یا ابتلا به بیماری های کلیوی

هنگام مصرف دیگوسین توصیه می شود:

— به طور مستقیم به پزشکان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

— یک برگ شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد دیگوسین مصرف می کنید.

- دیگوسین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط دیگوسین فاسد می شود).

— دیگوسین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

— قرص های ۰.۲۵ میلی گرم دیگوسین کوچک و سفید بوده، شبیه برخی قرص های مدر می باشند. مراقب باشید